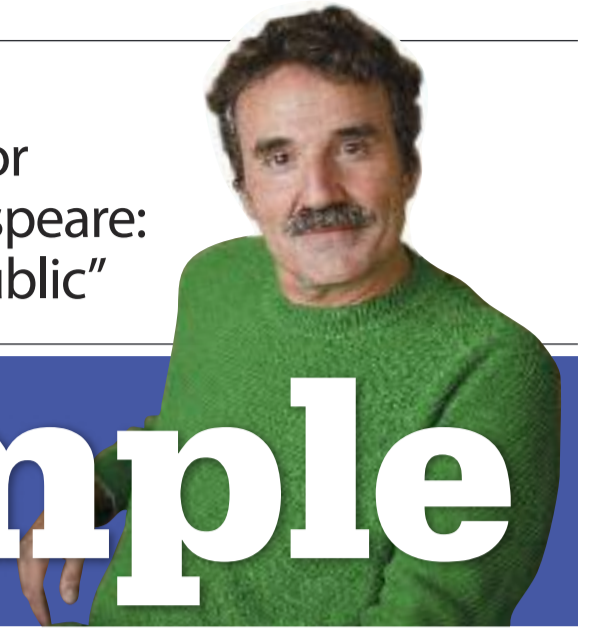

CULTURA EMERGENT pàg 3
L'aposta del festival
Tangent: artistes que
aviat se'n sentirà a parlar

TEATRE DE CARRER pàg 10
José Pedro García, director
artístic de Parking Shakespeare:
"Fem una festa amb el públic"

liniaeixample

Setmanari • 10/7/2024 • Núm. 296 • liniaeixample.cat

La nova Escola Entença es farà al costat de l'Hospital Clínic

S'aprova l'esperada ubicació definitiva del centre, però les obres per fer-lo no començaran fins al 2028 pàg 6

Buits i tapiats

Quan el mercat immobiliari descarrila:
el cas del número 58 del carrer Girona pàg 8

Foto: Línia Eixample

POLE DANCE BCN pàg 12
Núria Villadén: "La meva autoestima ha crescut amb la dansa en barra"

SANT ANTONI pàg 7
L'activista Melibea Obono visita el Centre LGTBI

SAGRADA FAMÍLIA pàg 9
Xarxa Antirumors: el barri, contra els prejudicis racistes

Home
BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

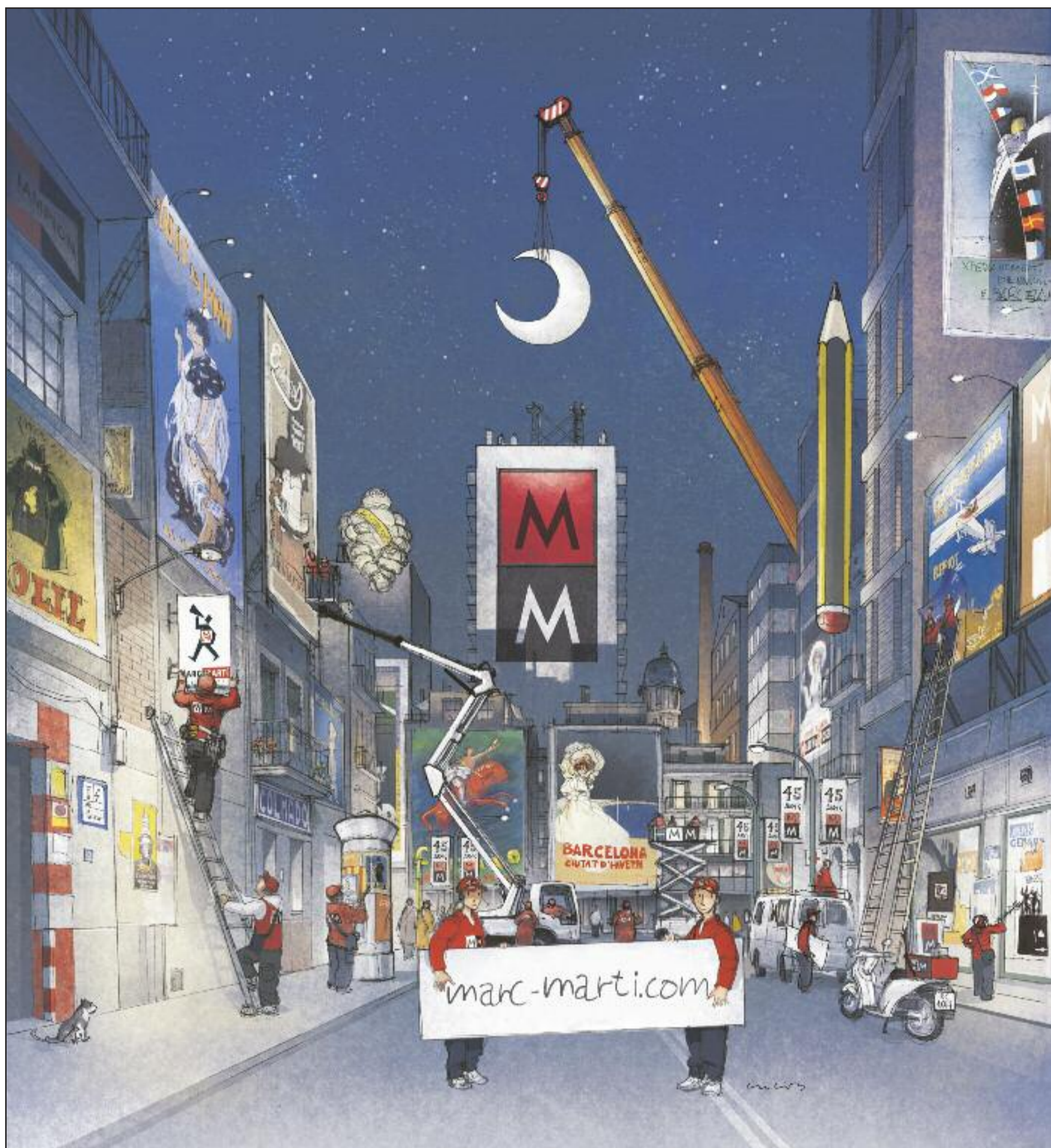

Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

'Dopaland', una producció de Sala Fènix i SuikaFotos i 'Lady Panda', de Mumusic Circus: Martí Fradera i Mònica Figueras

“Aviat en sentirem a parlar”

» El Festival Tangent aposta, entre l'1 i el 19 de juliol, per un cartell farcit d'artistes emergents
 » Pepa Pérez, responsable del cicle, afirma que el programa reuneix noms que són promeses de futur

Joana Justícia
L'EIXAMPLE

15 nits, 16 espectacles i 6 centre cívics de l'Eixample són els ingredients de l'equació. I no, no cal saber de matemàtiques per gaudir del Festival Tangent, sinó tenir ganes de passar les nits d'estiu de juliol a la fresca gaudint de les diverses propostes artístiques que s'ofereixen de forma gratuïta en espais com el Centre Cívic Urgell, la Casa Golferichs o La Casa Elizalde. La vuitena edició del festival va arrencar l'1 de juliol i s'allarga fins al 19 d'aquest mateix mes.

Sandra Montfort, els ballarins i germans Víctor i Raúl Pérez Armero o la companyia de circ Du'K'tO són alguns dels

noms que omplen aquests dies les places i carrers del districte de dansa, música, circ i teatre. Pepa Pérez, coordinadora de Projectes i Sectors del Districte Eixample i responsable del Festival Tangent, explica que la tria dels espectacles segueix els paràmetres que tant defensen des de l'inici: són actuacions de qualitat, emergents i amb cert missatge social, un últim element que Pérez considera cabdal per mantenir “la idiosincràcia dels centres cívics”.

Un exemple d'aquesta sensibilitat és l'espectacle *Embolic*, de la companyia Pau Palaus que aposta per fer reflexionar el públic, a través del clown i el teatre gestual, sobre els pensaments i les emocions que desemboquen en el riure i el joc. Aquest espectacle, coordinat

pel Centre Cívic Sagrada Família, va tenir lloc el 5 de juliol a l'interior de l'Illa de les Treballadores de la Numax (carrer del Rosselló, 372).

Pel que fa a la resta, en dansa el programa també ha inclòs l'espectacle *Clinch*, d'Àngel Duran Performing Arts; *Molar*, de Quim Bigas; *Dues creacions internacionals*, d'Albert Quesada i Katie Vickers, i *Somos*, de Lookathingsdifferent, *Rel i Grapa*, dels mencionats germans Víctor i Raúl Pérez Armero. En música, el Tangent ha apostat per Los Sara Fontan, Tarquim, TWIN, Selma Bruna, Las Bajas Pasiones i l'esmentada Sandra Monfort.

Si parlem de teatre, l'oferta inclou *Dopaland*, una producció de Sala Fènix i Suika, l'espectacle immersiu *Puertas*

abiertas: el epílogo, d'INCA Teatre, i l'esmentat *Embolic*, de la companyia Pau Palaus. Finalment, les propostes de circ són *A rienda suelta*, de la companyia Du'K'tO, i *Lady Panda*, de Mumusic Circus.

APOSTA DE PROXIMITAT

Enguany se celebren vuit anys des que va començar el festival però, tal com explica Pérez, anteriorment els centres cívics de l'Eixample ja programaven actuacions d'aquest estil al juliol. “Quan vam veure que això podia anar a més, vam crear aquest festival de proximitat on actuen artistes que sovint passen desapercibuts i que, a més, agrupa gent de proximitat”, comparteix. Pérez afegeix que l'esdeveniment no només atrau el públic que habitual-

ment va als centres, sinó també gent aficionada a les diverses disciplines que s'ofereixen o que vol conèixer nous artistes.

“Estic segura que hi ha actuacions del Tangent de les quals aviat en sentirem parlar”, diu la coordinadora, que tot seguit destaca l'actuació de dansa que dirigeixen els coreògrafs Albert Quesada & Katie Vickers i que està formada per ballarins de l'Institut del Teatre de Barcelona, de la Universitat de les Arts de Filadèlfia dels Estats Units i del Conservatori Artesis d'Anvers, a Bèlgica. Els ballarins i ballarines es mouen en un bucle, i transicionen entre imatges d'inspiració pop i formes abstractes. Aquesta actuació tindrà lloc avui dimecres 10 de juliol a les 10 del vespre a La Casa Elizalde.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Amsterdam i la "diplomàcia" de la bicicleta

per Max Zañartu, tècnic de mobilitat

Foto: Arxiu

Fa poc vaig tenir l'oportunitat de tornar, gairebé deu anys després, a Amsterdam. Més enllà de retrobar-me amb una ciutat coneguda i de constatar que el seu clima continua sent nefast, vaig veure Amsterdam, fins a un cert punt, canviada.

En deu anys, la ciutat ha guanyat més de cent mil habitants, aproximant-se per primer cop a la seva història a la xifra d'un milió. Símbol d'aquest creixement, el gran nombre d'edificis que avui dia es construeixen al Noord (a l'altra banda del riu IJ), a IJburg (illa artificial construïda a l'IJmeer), o el projecte de Haven-Stad, que preveu fer un barri de més de 70.000 habitatges en una zona propera al port. Amsterdam planifica la ciutat per al creixement més enllà del milió d'habitants; creixement que altres ciutats com Rotterdam no estan experimentant (de fet, aquesta no ha recuperat mai la població que va arribar a tenir a la dècada dels 60) i que amenaça de desequilibrar demogràficament el Randstad, aquesta regió metropolitana neerlandesa que arriba als 8,5 milions d'habitants.

Aquest creixement avança en paral·lel a l'evolució de la mobilitat. Amsterdam, ciutat de bicicletes i tramvies, ha creat una nova línia de metro nord-sud que enllaça el centre històric i el (fins fa poc llunyà) Noord amb les dues principals estacions de ferrocarril: Amsterdam Centraal i Amsterdam Zuid, les dues ara també en ple procés de renovació i expansió. Pel que fa a bicicletes, em va sobtar una menor saturació de l'espai

públic per part d'aquestes. Sembla que en els darrers anys no han estat pocs els projectes de creació de grans aparcaments soterrats en zones especialment saturades. A Amsterdam Centraal i a Leidseplein (zona d'oci per excel·lència) s'han creat dos nous aparcaments amb 7.000 i 2.000 places respectivament, tot i que encara queden lluny de les 12.500 places de l'estació d'Utrecht Centraal, que ostenta el rècord de ser l'aparcament de bicicletes més gran del món.

Torno a casa en avió (amb poques esperances de poder fer el trajecte, algun dia, en tren nocturn) i descobreixo que l'àrea metropolitana de Barcelona ha creat un nou visor de bicicletes, que s'ha desplegat definitivament el nou sistema de bicicleta compartida a l'Hospitalet (l'AMBici) i que ADIF està implementant un nou sistema d'aparcament de bicis segur (sistema més similar a una capsa de sabates que a un aparcament de bicicletes, dit de pas). Afortunadament, tot i les diferències insalvables, pedalar a Barcelona i a Amsterdam ja no és com la nit i el dia; pedalar a Barcelona ha passat de ser un risc a un plaer.

Tanmateix, no soc d'aquelles persones que creuen que Barcelona s'ha d'emmirallar amb Amsterdam. A Barcelona es camina el que als Països Baixos es pedala. D'Amsterdam es poden extreure moltes lliçons, per a bé o per a mal, però no oblidem que a Barcelona el repartiment modal és menys favorable al vehicle motoritzat que a Amsterdam (i si diferenciem entre cotxes i motos, encara més).

Constato que, el 2024, ser vianant a Amsterdam continua sent, fins a un cert punt, incòmode. Tot i el bon urbanisme i les generoses zones per a vianants, el creixement funcionalista de la ciutat durant el segle XX fa que, en certs barris (no en el cas del centre), existeixi una realitat totalment oposada a la ciutat dels 15 minuts (a menys que els 15 minuts siguin en bicicleta). Per altra banda, com malauradament passa a Barcelona, als vianants els costa imposar la seva prioritat sobre les bicicletes, tot i que, afortunadament, aquestes fan servir més el timbre que a casa nostra.

Cada ciutat és filla de la seva història i del seu context. Amsterdam i els Països Baixos han aprofitat i han sabut jugar la carta de la bicicleta, practicant una estratègia de projecció internacional basada en el ciclisme que intel·ligentment han sabut fer revertir en l'ecosistema empresarial i de recerca local. Practicar una "diplomàcia" ciclista em sembla una jugada intel·ligent i beneficiosa en benefici d'uns objectius absolutament respectables. El que em sembla poc intel·ligent és que les ciutats mediterrànies, i especialment Barcelona, massa vegades sucumbim a aquesta "diplomàcia" neerlandesa. Les ciutats mediterrànies, i sobretot Barcelona, tenen un model de ciutat compacte i mixt que no ha d'envejar res de les ciutats neerlandeses. El model de ciutat mediterrània és, per se, el model de la ciutat dels quinze minuts (i si excloem el factor treball, dels cinc minuts). Siguem intel·ligents i valorem el que tenim.

Les millors perles

De la mateixa manera que al Mundial del 2010 el pop Paul pronosticava els resultats, el gos Steph Furry fa el mateix a l'Eurocopa. Fins ara, no s'ha equivocat en cap partit. La gent ara demana al seu amo que el gos els pronostiqui el futur.

La Guàrdia Civil de València ha informat d'una onada de robatoris en cases. Els lladres van emportar-se de tot i en una de les llars van deixar una nota d'agraïment que deia: "Thanks friend, gracias por todo".

Els festivals i les festes majors són l'escenari ideal per robar mòbils i carteres. Per evitar-ho, s'ha fet viral el truc d'un jove que porta la targeta a la sola de la sabata. Per pagar, només s'ha d'apropar el datàfon al peu. Tot són avantatges.

Un jove sense sostre dels Estats Units s'ha fet famós per la seva bellesa, després de publicar a Facebook un missatge demanant ajuda amb una foto seva. Algunes marques de roba li han ofert feina com a model.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

L'Ajuntament ha anunciat l'acord per a la ubicació definitiva de l'Escola Entença i de la Caserna dels Bombers al solar del Clínic del carrer Provença i al de la Mercedes, respectivament, però les obres començaran el 2028 i el 2029.

pàgina 6

Xarxa Antirumors

Diversos espais de la Sagrada Família han acollit el primer cicle d'activitats *Fem front als prejudicis*, impulsat per la Xarxa Antirumors del Poblet, on veïns i activistes han conegut històries de persones migrades i han debatut sobre el racisme.

pàgina 9

Parking Shakespeare

La companyia Parking Shakespeare ha tornat al Parc de l'Estació del Nord amb l'obra de teatre *Molt soroll per res*, la comèdia del cèlebre autor anglès que durant el juliol anima les tardes dels espectadors que s'acostin al parc.

pàgina 10

El + llegalit

líniaeixample.cat

- 1 **Eixample Respira: cinc anys de lluita contra la contaminació**
- 2 **Aquest és el barri amb el lloguer més barat de l'Eixample**
- 3 **Un llibre sobre l'últim llegat del fotògraf Francesc Català-Roca**
- 4 **Un estiu de dansa de proximitat a la sala Versus**
- 5 **El Centre Cívic Urgell repensa els espais urbans de l'Esquerra de l'Eixample**

La clau

Fins quan?

per Pedro Jesús Fernández

La situació de l'habitatge és, sens dubte, un problema que afecta moltes persones, especialment els joves. Els preus dels lloguers han pujat de manera significativa, per no dir exponencial, en l'última dècada, i superen amb escreix l'increment dels salaris, fet que provoca que l'habitatge sigui inasoluble per a moltes persones.

A Catalunya, per exemple, els residents destinen el 56,5% dels seus ingressos a pagar el lloguer, un percentatge que ha crescut notablement en els últims anys. A Barcelona, com a la majoria de les grans ciutats, comprar un pis pot costar el doble de la mitjana catalana, amb preus que arriben als 4.170 euros per metre quadrat. Aquesta situació ha provocat que moltes persones considerin que viure a Barcelona és inaccessible.

A més, el nombre de desnonaments a la capital catalana va ser el més alt de l'Estat el 2020, amb un total de 1.028 casos, xifra que va augmentar a 1.635 el primer trimestre del 2021.

Cal esmentar els esforços d'alguns ens locals per mitigar aquesta problemàtica, com ara la proposta d'habitatge de Barcelona, la qual inclou mesures com crear un registre de sol·licitants d'habitatge de protecció oficial, donar suport al model de cohabitatge per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible i prevenir l'especulació immobiliària. A més, per promoure una oferta assequible, ofereix incentius econòmics per incloure habitatges a la borsa de llo-

guer, subvencions per a la rehabilitació i bonificacions en impostos com l'IBI. No obstant això, totes aquestes mesures no deixen de ser un pegat. O, com diu un bon amic, és intentar caçar elefants amb una xarxa mosquitera.

Malgrat la llei de limitació de lloguers del Govern català (ara, en part, impugnada als tribunals) i la moratòria, fins al desembre del 2024, del govern espanyol sobre els desnonaments sense alternativa residencial, és evident que la crisi continua sent un problema palpable.

La demanda estrangera també ha fet créixer l'especulació en el mercat immobiliari a molts llocs de l'Estat, mentre que les polítiques d'iniciació dels governs locals i autonòmics han provocat que l'oferta de nous habitatges per a la venda o el lloguer a llarg termini disminueixi, fet que pressiona els preus en ambdós mercats i alimenta l'especulació d'un bé necessari per poder viure amb dignitat i tranquil·litat.

Així doncs, és comprensible que el debat sobre l'habitatge sigui una constant en l'agenda pública i que molts ciutadans se sentin frustrats per la manca d'accions efectives per part dels governants.

La creació d'un parc d'habitatge social i públic és, sense cap dubte, una mesura necessària i urgent que, ben segur, podria ajudar a alleugerir la situació. Ara bé, aquestes polítiques requereixen tenir una voluntat política sòlida i un compromís a llarg termini, cosa que no sembla que sigui una prioritat per a molts governants.

Per això, encara que sigui reiteratiu, cal que els ciutadans continuem exigint solucions i denunciant la inactivitat dels responsables polítics davant d'un problema que no només és econòmic, sinó també social i humà.

Per altra banda, és necessari i urgent actuar i prendre mesures preventives i de seguretat en l'edificació i manteniment per garantir la seguretat dels residents i prevenir futurs accidents com l'enfonsament parcial d'un bloc d'habitatges al carrer del Canigó de Badalona, que ens va commocionar a tots.

Si bé la solidaritat i el suport mutu són essencials en moments com aquests, és crucial que els ajuntaments actuïn per afrontar aquesta situació i trobin solucions a llarg termini que assegurin la integritat dels nostres barris i la seguretat dels seus habitants.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EleccionsFrança

@324cat: El Nou Front Popular guanya les eleccions legislatives franceses al davant dels macronistes d'Ensemble. L'extrema dreta queda en tercera posició.

#SanFermín

@ATClibertat: Comença San Fermín 2024 a Pamplona i és imperatiu abordar els casos d'agressions sexuals subratllant la incompatibilitat entre aquests actes i la celebració.

#TaxistesBarcelona

@Elvellblues: Un centenar de taxistes tallen la Gran Via de Barcelona en solidaritat amb Palestina. És la primera vegada que es posicionen col·lectivament sobre el conflicte.

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

10 de juliol del 2024

Música | Selma Bruna cantarà a la Casa Golferichs

En el marc del Festival Tangent, Selma Bruna, integrant del grup Marala, presentarà el 16 de juliol a la Casa Golferichs *Dorsal*, el seu primer disc en solitari de pop atemporal que reflexa el context musical en què ha crescut.

Aprovada l'esperada ubicació definitiva de l'Escola Entença

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament ha anunciat un acord per a la ubicació definitiva de l'Escola Entença, que se situarà al solar del carrer Provença, i de la Caserna de Bombers de l'Eixample, que es reubicarà a la confluència de l'avinguda Sarrià amb els carrers Comte d'Urgell i Londres, al solar de la Mercedes. El consistori posa fi així a anys de reivindicacions per trobar un futur als dos equipaments, que fins ara es trobaven en espais provisionals a La Model i al Parc Joan Miró, respectivament.

Al costat del centre educatiu hi haurà també un equipament sanitari vinculat a l'Hospital Clínic, que és qui té la propietat del solar. Aquests dos equipaments es construiran a partir del 2028, i el dels Bombers, a partir del 2029.

L'ESCOLA SERÀ DE DUES LÍNIES Així, l'espai compta amb una superfície total de 4.678 metres quadrats, que es distribuirà tenint en compte les "necessitats" dels dos serveis públics. La pro-

L'Ajuntament va anunciar l'ubicació definitiva divendres. Foto: Ajuntament

posta situa la futura escola a la part del solar adjacent al carrer de Villarroel, amb una superfície de 2.908,5 metres quadrats en total, que permetrà la construcció d'un centre de dues línies.

A més, l'escola tindrà una planta baixa i cinc plantes amb espais de transició de planta. El solar també permetrà que hi

hagi un pati exterior de 1.504 metres quadrats, al qual es podrà accedir des del passatge de Carme Aymerich.

Amb tot, des de Trias per Barcelona s'han reivindicat com a "decisius" per arribar a l'acord i han rebutjat aplaudir-lo perquè "són solucions a errors generats per governs socialistes anteriors".

Les obres dels FGC arriben al parc Joan Miró el 15 de juliol

MEDI AMBIENT ▶ L'Ajuntament va anunciar a principis de mes que el pròxim 15 de juliol començaran a entrar les màquines de les obres de l'L8 dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) al parc Joan Miró.

La decisió d'instal·lar el parc logístic de les obres en aquest parc ha estat motiu de polèmica durant molts mesos, ja que els veïns de l'Esquerra de l'Eixample ho han intentat evitar per tots els mitjans sota la Plataforma Salvem el Parc Joan Miró. Ara, l'entitat denuncia que el consis-

tori no es va molestar en avisar-los de la data i han tornat a reivindicar la Fira de Barcelona com a espai alternatiu.

Així, a través d'un comunicat, la plataforma ha revitalitzat la protesta i els 118 arbres del Joan Miró que desapareixeran han estat "apadrinats" pels veïns. "Continuarem denunciant la barbaritat que estan a punt de fer, de carregar-se aquest estiu una arbrada de l'únic gran parc que tenim, declarat, amb l'emergència que patim, com a refugi climàtic", lamenten en el manifest.

Els veïns han apadrinat els arbres del parc Joan Miró. Foto: Cedida

CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu
www.caritascatalunya.cat
bizum: 38031
ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Caritas
Catalunya

Protesta | Fem Sant Antoni també clama contra el turisme

L'entitat veïnal Fem Sant Antoni es va unir a la manifestació que va aplegar milers de persones per protestar contra el turisme massiu dissabte passat. Des de l'entitat critiquen el model turístic actual i diuen que "la ciutat és per viure-hi, no per viure'n".

L'activista Melibea Obono visita el Centre LGTBI

FEMINISME ▶ El Centre LGTBI va acollir ahir a la tarda la taula rodona *Dones i minories sexuals: anàlisi sobre l'impacte del llegat franquista a la Guinea Equatorial actual*. A l'acte hi va participar Trifonia Melibea Obono, novel·lista, politòloga i activista feminista i queer, a més d'investigadora i docent especialitzada en gènere i dones a l'Àfrica.

L'activista Melibea Obono denuncia i sosté que a Guinea Equatorial existeixen dues estructures repressives: l'Estat, d'origen colonial; i l'ètnica, que és prèvia al colonialisme. Amb la seva tesi doctoral i el treball que fa des del 2016 amb l'organització Somos Parte del Mundo exposa que ja abans del colonialisme existien formes d'organització que perseguïen i castigaven l'homosexualitat. "Si no més assenyalem al colonialisme tenim un greu problema perquè estem negant una altra part: les pràctiques tradicionals prèvies que són igual de violentes i homòfobes", diu Obono.

Obono és novel·lista, politòloga i activista feminista. Foto: Arxiu

En el seu darrer llibre *La hija de las Mitangan* (Baile de Sol), ofereix una narrativa feminista sobre l'impacte de la colonització en l'emancipació de les dones i proposa un projecte per a la recuperació de la memòria democràtica de les persones LGTBQIA+ a Guinea. Amb "La hija de las Mitangan" es refereix

a les dones estigmatitzades per haver rebut una educació "occidental" i "blanca" durant el colonialisme espanyol a Guinea Equatorial.

Amb tot, a la taula rodona la van acompanyar Maria Giralt, directora de GayLesTV i ladiferencia.cat, i Jordi Petit, històric activista LGTBI+.

L'antiga benzinereta de la ronda de Sant Pau es retirarà

ESPAI PÚBLIC ▶ L'Ajuntament ha iniciat el procés per retirar del carrer l'antiga benzinereta de la ronda de Sant Pau, tancada des de fa vuit anys. El primer pas per a desballestar aquest espai ha començat amb la retirada de les restes de gasos que s'havien acumulat als dipòsits. Els veïns han celebrat l'extracció, certificada per l'Agència Catalana de Residus, després d'anys reclamant-la per evitar accidents.

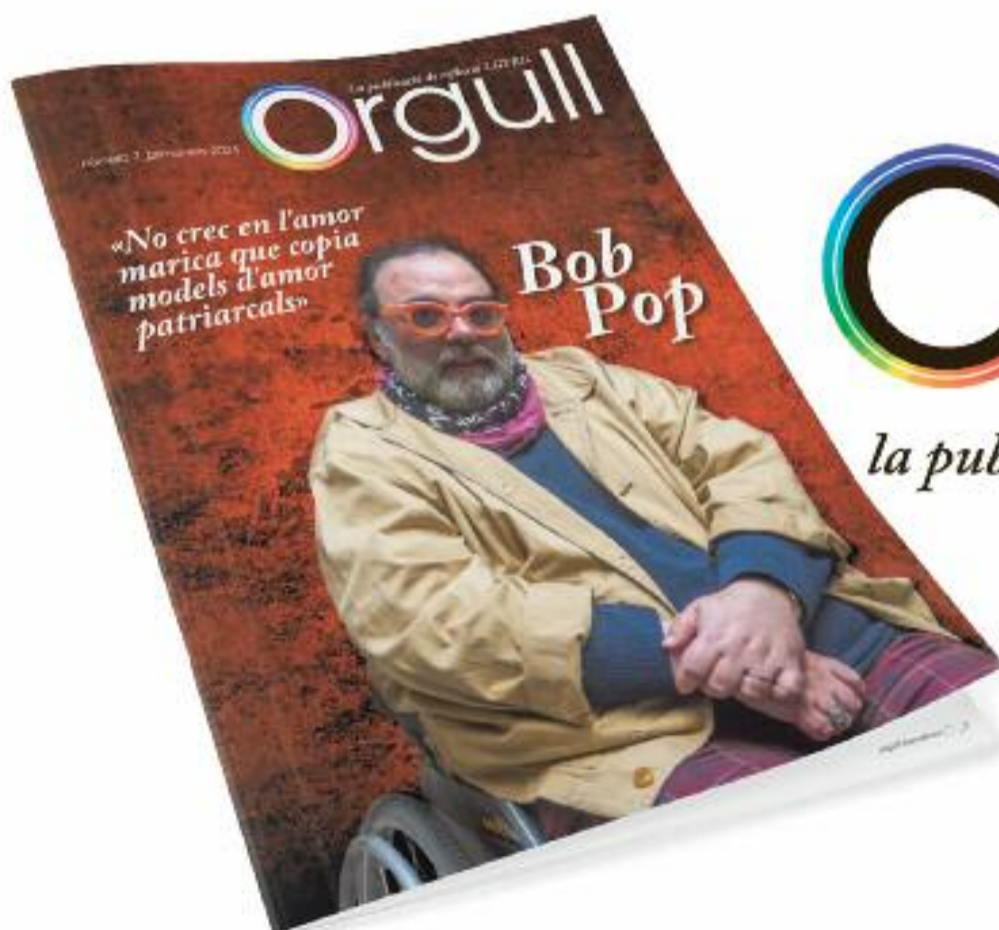
Malgrat l'aparent aturada de les feines de retirada de la ben-

zinereta, actualment s'estan tramitant els permisos necessaris per eliminar definitivament la instal·lació, que era propietat de CEPSA.

La benzinereta, situada a prop d'habitatges i una zona molt transitada, havia generat queixes per perill i contaminació mentre estava en funcionament. Les restes de la benzinereta encara són ben visibles davant el número 37 de la ronda de Sant Pau, a la zona que separa els barris de Sant Antoni i el Raval.

La benzinereta, en una imatge d'arxiu. Foto: Arxiu

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

La incertesa d'un bloc semifantasma

» L'edifici de la cantonada dels carrers Diputació i Girona té moltes finestres tapiades des de fa anys
 » La propietària va vendre la finca abans de morir i des de llavors queden pocs veïns que es volen quedar

Guillem Francàs
LA DRETA

La Dreta de l'Eixample, i en especial el carrer Girona, s'han convertit en una zona plena de pisos turístics i on el preu de l'habitatge ha pujat molt els últims anys (segons les dades de l'Incasòl del primer trimestre de 2024, el preu mitjà del lloguer al barri és de 1.633 euros). A més, fent una cerca ràpida a diferents portals immobiliaris es poden trobar pisos a la venda per més d'un milió d'euros o que ronden aquest preu. Per tant, és estrany veure un edifici que no estigui ocupat d'alguna manera, sigui per lloguers de temporada o per veïns del barri. Però hi ha una finca a la cruïlla entre el carrer Diputació i el carrer Girona que és una excepció.

I és que des de fa uns anys que es pot veure com la majoria de les finestres que donen a la

confluència dels dos carrers estan tapiades. El motiu? L'antiga propietària de la finca, abans de morir, va vendre l'edifici a una immobiliària, segons explica el president de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample, Jaume Artigas. Des de llavors que la nova propietat ha anat deixant acabar els contractes dels llogaters per no renovar-los i poder reconvertir l'edifici sencer. El problema, però, ha estat que queden pocs veïns que tenen contractes de renda antiga o indefinits i es neguen a marxar.

Artigas explica que l'associació de veïns va posar una denúncia administrativa aquest juny al Districte perquè la propietat havia començat a fer "obres majors" sense llicència i, a més, estaria incomplint la norma de paisatge urbà amb les parets tapiades. La resposta de l'Ajuntament a la denúncia ha estat obrir un expedient que ja es troba en període d'al·legacions.

Imatge de l'edifici i de les finestres tapiades del bloc de la cantonada de Girona i Diputació. Foto: Línia Eixample

L'edifici, a més dels pisos, també té diversos negocis a la planta baixa, com el Bar Restaurant La Graella, un dels pocs supervivents. "Jo em jubilo d'aquí a un mes i el local serà una nova paret tapiada", explica el seu propietari. I és que La Graella sobreviu des del 2020 amb contractes prorrogables de tres

mesos i entén que ningú vulgui agafar-li el relleu. Això sí, el propietari afirma estar d'acord amb la política de tapiar els balcons de la propietat per evitar l'entrada d'okupes, motiu inicial pel qual van tapiar les finestres.

Un cas diferent és el de la Cotilleria Mercè, qui va marxar fa 14 anys, quan la propietària era

viva, perquè ja no es preocupava de solucionar els problemes dels locals de l'edifici i deixava que la gent marxés.

Amb tot, tothom està d'acord que la propietat no els ha fet fora, però veuen com l'edifici es va buidant i no es fa res per evitar-ho i omplir-lo. Però fins que els últims veïns no marxin, res canviarà.

Juntes som més fortes

Llibreria, Formació, Sensibilització
www.accioperiferica.es
 Carrer de Francesc Bolòs, 28. 08031 Barcelona
 accioperiferica@gmail.com · Tel. 93 604 98 98

Sagrada Família

líniaeixample.cat

10 de juliol del 2024

Debat | Nou espai per proposar mesures per al turisme

El Consell de Districte ha aprovat una proposta per a crear un nou espai de "cogovernança" i debat sobre el turisme al barri. El seu objectiu serà que diversos agents implicats en el turisme proposin mesures per abordar temes com la mobilitat.

Entitats del barri es mobilitzen contra els prejudicis racistes

MIGRANTS ▶ Diversos espais del barri de la Sagrada Família han acollit el primer cycle d'activitats *Fem front als prejudicis*, impulsat per la Xarxa Antirumors del Poblet i altres entitats de la ciutat. Del 3 al 7 de juliol, veïns i activistes van poder conèixer de primera mà les històries de persones migrades i debatre sobre diversos aspectes relacionats amb el racisme, la xenofòbia i la desinformació.

Les activitats van incloure un cinefòrum amb la pel·lícula *Lunes o Martes, nunca Domingo*, una exposició de fotografies a La Caníbal, la presentació del llibre *Tot passa*, la projecció del documental *Al otro lado del cuidado* i una Biblioteca Vivent al Mercat del Pagès. A més, els participants van poder explorar històries de migració a través de codis QR amb continguts interactius distribuïts per múltiples punts del barri.

Aquest cycle és la primera activitat del conjunt de propostes que la xarxa antirumors vol dur

La biblioteca vivent va ser una de les activitats del cycle. Foto cedida

a terme. "Hem volgut que el barri ens conegui i que comenci a reflexionar sobre el racisme, prejudicis i estereotips que pateixen les persones migrants", detalla Sujeydi García, una de les organitzadores del cycle.

Després de la clausura del primer cycle de la xarxa antirumors, la valoració dels impulsors

és "molt positiva". "Molta gent del barri, tant joves com gent gran, ha arribat a nosaltres gràcies al cycle i s'ha interessat per futures activitats. Després de l'estiu programarem més actes perquè la nostra intenció es que aquest projecte creixi i que arribi a moltes més entitats i veïns", explica García.

Les obres del mercat i dels casals acabaran mig any tard

EQUIPAMENTS ▶ Les feines d'actualització i remodelació dels espais de l'illa d'equipaments de la Sagrada Família acabarà amb, com a mínim, mig any d'endarreriment. Les obres del mercat i del casal per a gent gran i per a nens no estaran acabades fins a principis del 2025, segons ha anunciat el regidor del Districte, Jordi Valls.

L'illa situada entre els carrers de Mallorca, Provença, Padilla i Lepant, inclou el mercat del barri, la biblioteca, el centre cí-

vic i els casals. Fa anys que els veïns reclamen la millora i la construcció d'aquests equipaments. Finalment, el maig del 2023 van començar unes obres que havien d'acabar abans de l'estiu.

Un cop completada la transformació de l'illa, s'obrirà al veïnat un nou passatge que connectarà el carrer Mallorca amb el seu jardí interior, i tindrà una façana nova. Pel que fa a l'edifici del mercat, s'està canviant la coberta per una amb plaques solars per fer-la més sostenible.

Imatge de l'interior del mercat. Foto: Mercat Sagrada Família

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

L'interior de l'illa de l'Antic Camí d'Horta tancarà de nit per a garantir la tranquil·litat veïnal. El regidor del Districte, Jordi Valls, ho ha anunciat després d'haver rebut queixes de diversos veïns que denunciaven la presència de persones sense llar en aquest punt.

El Parc de l'Estació del Nord s'omple de teatre a l'aire lliure

CULTURA ▶ William Shakespeare torna al Parc de l'Estació del Nord. Teatre, amor, rialles, música i ball són els ingredients de *Molt soroll per res*, la comèdia del cèlebre autor anglès que durant aquest juliol animarà les tardes dels espectadors que s'apropin al parc fort pienc per a refugiar-se de la calor.

La companyia Parking Shakespeare ha estrenat l'obra aquest 4 de juliol en una primera funció que ja augura l'èxit de la seva aposta teatral d'enguany. El balanç de les primeres representacions és "molt positiu", especialment per la connexió que s'ha creat amb el públic, detallen des de la companyia.

Com cada estiu, la companyia shakespeariana és l'encarregada de portar el teatre als jardins de l'Estació del Nord, però l'espectacle d'aquest 2024 és especial. Parking Shakespeare arriba al seu 15è aniversari i ha apostat per *Molt soroll per res* per compartir la celebració amb tothom. "Aquest espectacle mar-

Escena de l'obra 'Molt soroll per res'. Foto cedida

ca l'aniversari del Parking Shakespeare. El vam escollir perquè proposa una gran festa amb la implicació directa del públic, música i balls", explica el director artístic José Pedro García.

MÚSICA I PÚBLIC

L'adaptació de *Molt soroll per res* que proposa la companyia apel·la a la col·laboració dels

espectadors i inclou molta música en directe. De fet, gran part dels actors són músics que porten els seus coneixements a l'escena. "Fer una festa en un parc a l'aire lliure pràcticament ens obligava a incloure molta música. No arriba a ser un musical, però públic i intèrprets cantem durant bona part de l'espectacle", comenta García.

Veïns del barri denuncien l'increment dels lloguers

HABITATGE ▶ Els llogaters de tres pisos del Fort Pienc propietat d'una mateixa família han denunciat públicament l'amenaça de desnonament a la qual s'enfronten per no poder fer front a una pujada del lloguer de fins a 1.000 euros més al mes.

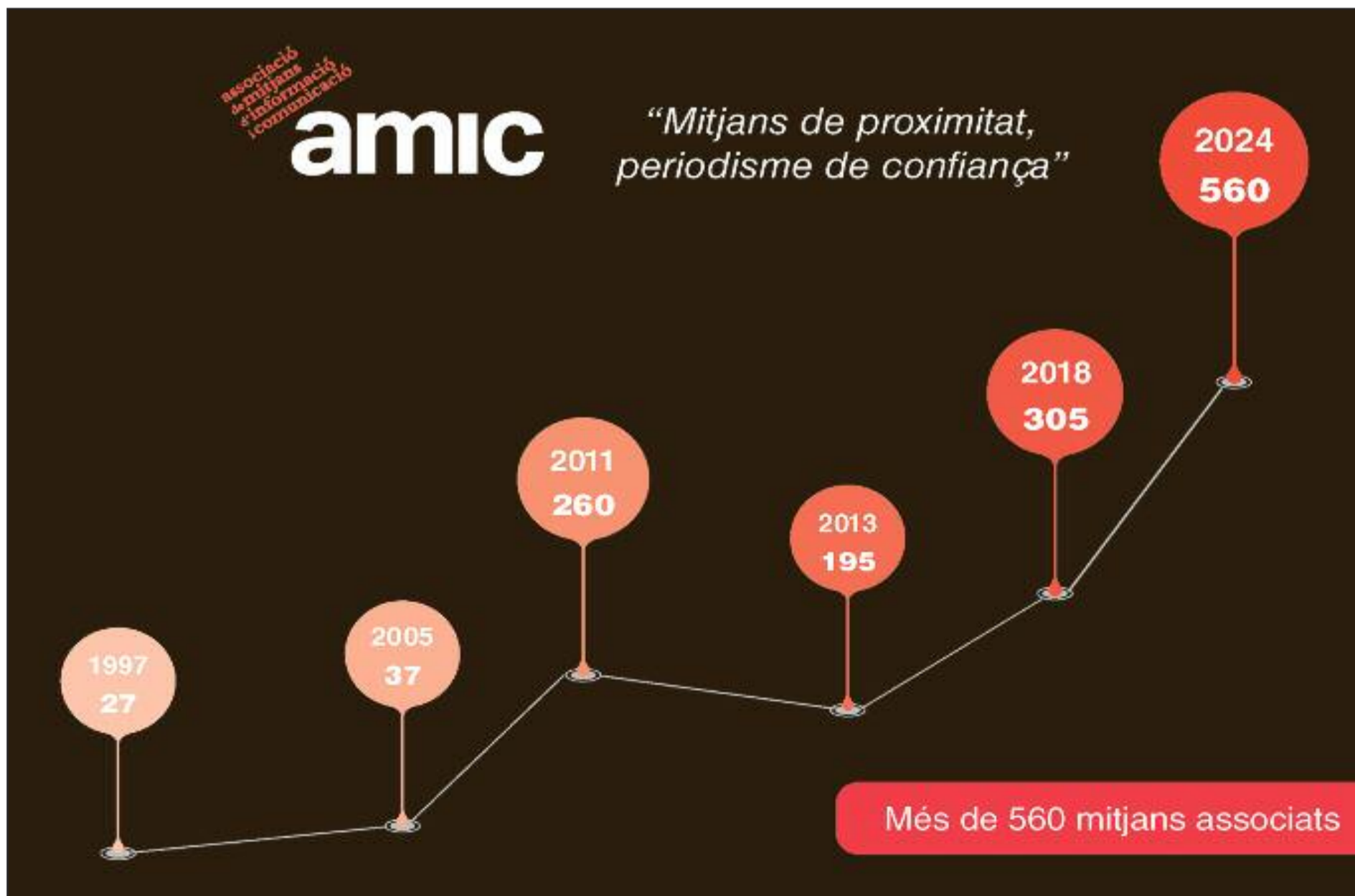
Els afectats, que compten amb el suport del Sindicat de Llogaters i l'Associació de Veïns, asseguren que els propietaris del pis, la família Marcilla, no estan complint amb la limitació dels preus del lloguer. "L'arrendador està esquivant l'aplicació de la regulació de lloguers de forma sistemàtica", lamenten des

del Sindicat. De fet, els veïns afectats per les pujades han descobert que, pocs dies abans de l'entrada en vigor de la nova llei de l'habitatge, l'empresa gestora dels pisos va renovar a correu molt contractes per a incrementar el preu.

Entre els afectats hi ha l'Ernest, la Jordina i els seus dos fills, que viuen al barri des de fa deu anys. Després que els arrendadors els obliguessin a fer front a un increment "inassumible" del 126% del preu del lloguer, van ser demandats. Ara s'enfronten a un judici amb amenaça de desnonament.

Roda de premsa de denúncia. Foto: Sindicat de Llogaters

cultura^oB
Plataforma de tendències culturals metropolitanas
núm. 1 - estiu 2024

cultura^oB
25 de juny de 2024

Álvaro Esteve
Descobrim el jove talent del piano
de Ciutat Meridiana, que amb només 14 anys
ja ambiciona ser director d'orquestra

culturab.cat
plataforma de tendències
culturals metropolitanas

línia el diari metropolità

 @culturab_cat
  @CulturaB

 @culturab.cat

 grup comunicació**21**

El 'pole dance' empodera

» Pole Dance BCN, escola de la Nova Esquerra amb 12 anys de vida, reivindica i ensenya aquest esport
 » "La dansa en barra t'ajuda a millorar la visió de tu mateixa i del cos", diu Núria Villadén, una alumna

Toni Delgado
L'ESQUERRA

Els ulls de Núria Villadén (Reus, 1995), vius i enèrgics, observen la barra fixa de *pole dance* com si fos un espai que no s'acabés mai. L'actriu hi veu reptes infinits. "Per a mi la barra és disciplina, motivació i recompensa, perquè, esforç rere esforç, hi ha un progrés i un procés. Potser la pròxima classe assoliràs la figura, la pirueta o el gir que no et surten avui. A més, el *pole dance* t'ajuda a millorar la visió de tu mateixa i del cos. La meva autoestima ha crescut molt", confessa, orgullosa.

Aquesta alumna de l'escola Pole Dance BCN, a l'Eixample, ha anat arraconant pors, complexos i prejudicis, per abraçar la seguretat. "Vaig començar amb les teles aèries i, quan veia les classes de dansa en barra, no em plantejava apuntar-m'hi perquè m'imaginava que la societat em diria que és sensual o sexual", reconeix.

El cas és que va haver-hi un moment en què, per qüestions logístiques, Villadén no podia assistir a les classes de teles aèries i va provar amb el *pole dance*. "Vaig començar tímida i més tapada, i ara m'hi sento com a casa en un grup sensacional de companyes. Aquí ningú et jutja i tothom festeja el teu creixement", s'obre la Núria, que ara fa les dues classes.

El *pole dance* té un origen incert. Hi ha qui defensa que prové del *mallakhamb* o *mallakhamba*, un esport tradicional de l'Índia, una espècie de ioga aeri practicat en un pal vertical. Altres creuen que ve del circ i de les fires ambulants d'inicis del segle XX. No hi ha dubtes, però, que a la dècada dels 50 la dansa en barra es va popularitzar als cabarets i que l'espectacle solia acabar amb un *striptease* de la ballarina. Sovint es valorava més aquest final que no pas la tècnica, l'habilitat i l'esforç que hi havia darrere, i, per tant, la dona es veia com a un objecte.

AUTOACCEPTACIÓ

Ara, el *pole dance* és un símbol d'empoderament, força, superació i autoacceptació, i, lògicament, no té aquell colofó. Quan van obrir les primeres escoles de dansa en barra al món, només hi

L'actriu Núria Villadén fent una figura a Pole Dance BCN, durant una classe. Foto: Toni Delgado

havia un tipus de *pole* i era amb tacons. Potser per allunyar-se dels tabús, es va començar a fer descalç i, d'alguna manera, es van desterrar i eliminar els tacons, recuperats des de fa un temps i que també són símbol d'empoderament. El *pole* amb tacons es coneix avui dia com a *exotic pole*, té elements una mica diferents dels de l'inici i busca més la coreografia que el *pole* esportiu.

"Gràcies a aquest esport m'he trobat a mi mateixa", afirma Sofia Abascal, una alumna

L'arribada de Sofia Abascal (Argentina, 1993) al *pole dance* va ser fruit de la casualitat: una companya de la universitat va presentar-se un dia a l'aula amb un peu adolorit. La noia feia dansa en barra. Després de fer-li moltes preguntes i veure uns quants vídeos, Abascal s'hi va apuntar.

"Gràcies a aquest esport m'he trobat a mi mateixa i he millorat la gestió de la frustració perquè hi ha dies en què et surt tot i altres en què et passa tot el contrari. Et fa relativitzar les coses i els problemes, i m'atreviria a assegurar que també

prendre decisions més encertades", enraona la Sofia.

Abans era "la típica persona" que s'apuntava uns mesos al gimnàs i no hi anava, per molt que el tingués a sota de casa. Ha canviat l'estil de vida. "El *pole dance* em convida a superar-me i a tenir hàbits saludables, des de l'alimentació al descans, passant per la constància. Són detalls que després es veuen a la barra", comparteix Abascal.

UN CARTELL AL CARRER

Tania Marinho (Venezuela, 1983), directora i fundadora de Pole Dance BCN, escolta atentament la Núria i la Sofia, les dues alumnes d'intermedi avançat que han volgut compartir la seva experiència. Ja han passat 16 anys des que la Tania va veure un cartell al carrer i es va estrenar en el *pole dance*, que en aquells moments només era amb tacons. Es buscava més la sensualitat i no tant el vessant esportiu.

El que va començar com una simple afició es va convertir en una gran passió i, amb el temps, en la seva professió. Només quatre anys després de debutar com a alumna, Marinho obria la seva escola de dansa en barra i ho feia amb una filosofia innegociable. "Som un espai al qual les dones venen a treba-

llar-se elles mateixes. Estan fent classe en culot o pantaló curt i top davant el mirall. Entre companyes s'ajuden i s'aplaudeixen quan, per exemple, fan una figura nova. No hi ha competència i sí molta motivació. És un repte personal i, des de Pole Dance BCN, promovem que es gravin perquè així són més conscients de la seva progressió", defensa la directora.

"No hi ha competència i sí molta motivació; és un repte personal", diu Marinho, la directora

"En la primera classe potser la figura o el gir no et surten, en la següent, t'hi aproximes més, en l'altra ho fas millor... I quan t'acaba sortint, reps un xut d'adrenalina, felicitat... És indescriptible comprovar com et superes a tu mateixa i ets capaç de fer allò que t'ensenya la professora", continua Marinho.

L'ESCALFAMENT

Les classes, de diferents nivells, són d'hora i mitja, i la primera mitja hora està dedicada a l'escalfament, fonamental per evitar lesions i que funciona com a pre-

paració per a la sessió. A l'escalfament es fan exercicis de força per preparar els músculs, elements de flexibilitat i estiraments.

PIRUETES, GIRS, PUJADES...

En una pirueta, el centre i qui gira és la persona, que utilitza la barra com a element. En el gir, la barra és l'eix. Hi ha dos tipus de pujades a la barra: la pujada bàsica, que s'ensenya a iniciació i és amb els genolls, i a intermedi avançat s'aprèn la pujada lateral, que es fa amb els turmells i amb el cos a un costat de la barra i no al centre. Les inversions són amb les cames paral·leles al terra, separades de la barra i amb la utilització, per tant, de les mans. El cos, com ja indica la paraula, està al revés, invertit. Mentre que les combinacions consisteixen a fer diversos elements sense baixar de la barra o sense aturar-se.

La part final de la sessió és una coreografia amb la combinació d'elements que s'han après aquell dia, i també s'hi fan estiraments. A iniciació les dones van amb samarreta de tirants i *short* o pantaló curt, mentre que a intermedi ja ho fan en top perquè comencen a utilitzar el costat del cos i aquest necessita estar en contacte amb la barra.

REPÀS DELS ELEMENTS

A Pole Dance BCN fan classes de *pole dance*, *exotic pole* i teles aèries, en què la tela està penjada al sostre i algunes de les figures són força semblants a les de la dansa en barra. Hi ha sessions complementàries de força i flexibilitat — 30 minuts d'exercicis de força i el mateix temps per als estiraments—, i el *freestyle* és un entrenament per lliure per repassar els elements que s'estan assolint.

Amb el *pole dance* s'augmenta la força i la flexibilitat, es tonifica el cos i es guanya coordinació. El domini de la tècnica farà que les figures surtin amb lleugeresa i suavitat. Ingredients i arguments que el podrien convertir en un esport atractiu per als Jocs Olímpics. De moment, ja hi ha competicions estatals i internacionals.

"Si el *pole dance* fos olímpic, evolucionaria en tots els sentits i arribaria a molta més gent. Els Jocs t'atorquen un impacte difícil de calcular. Això sí, ja és un esport, no li cal formar part del programa olímpic perquè se'l consideri com a tal", reivindica Marinho.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament de Barcelona

Festival L'Estiu, al Pati!

El pati de la Seu del Districte de Nou Barris de Barcelona aplega del 3 al 28 de juliol concerts d'estils diferents en el marc del Festival L'Estiu, al Pati!. La programació inclou una quinzena d'actes, entre els quals destaquen el Festival de Blues i el Festival Desvarío de música flamenca, juntament amb altres propostes de funk & folk i música brasilera. Més enllà de la música també hi ha programada una mostra de curtmetratges dirigits per dones, el Curts en Femení, que proposa, a banda de les projeccions, presentacions dels films de la mà de les seves directores.

Famosos

Luís Llach (Girona, 1948) tornava a trepitjar un escenari després d'anys sense fer-ho i d'haver-se retirat de la música, en el marc del 10è aniversari del Canet Rock. Va interpretar diverses cançons històriques juntament amb altres artistes en actiu de l'escena musical catalana i la seva actuació va ser un dels moments més aclamats de tot el festival. Cal recordar que el cantautor és considerat un dels músics més populars del país i un dels abanderats de la Nova Cançó catalana. Acumula desenes de discos, centenars de cançons i diversos premis i reconeixements a la seva trajectòria, com una Creu de Sant Jordi i una Medalla d'Or de la Generalitat. Més enllà de la música també destaca pel seu compromís polític, per presidir l'Assemblea Nacional Catalana, pel seu activisme a favor de la independència i per haver escrit diversos llibres i novel·les.

La fitxa

QUI ÉS?

L L U Í S L L A C H

ÉS FAMÓS PER...

Ser un destacat cantautor català

És una de les figures de la música més reconegudes al país

QUÈ HA FET?

Ha tornat a actuar després d'anys retirat

Va ser un dels protagonistes del festival Canet Rock

A LES XARXES...

Elogis per la seva actuació

Els seus vídeos al festival s'han fet virals

Llibres

El batec del mar
Jordi Molist

Es tracta d'una novel·la basada en fets reals que recrea una de les aventures més sorprenents de les croades a Terra Santa i a la guerra pel domini del Mediterrani entre França i la Corona d'Aragó. Explica la història de la Blanca, una bella dama que ho perd tot després de la derrota de la seva família. Per conservar el seu fill amb vida ha de patir els abusos dels vencedors.

Teatre

Les mans
Llàtzer Garcia

L'obra reflexiona sobre l'amor propi i l'amor cap a l'altre a través de la història d'una parella que està a punt de rodar la seva primera pel·lícula. Ella la dirigeix i ell fa d'actor, però els problemes de salut mental que carrega el noi li impedeixen fer el paper correctament. El dilema de buscar un altre actor farà trontollar la relació. Es pot veure a la Villarroel de Barcelona fins al 4 d'agost.

Música

Ni quarts ni hores
La Corda Fluixa

És el tercer treball del grup, en aquest cas autoproduït. Al més pur estil pop-rock, hi predominen els ritmes alegres i les lleteres senzilles en català i també en castellà sobre temes diversos, entre els quals destaca l'amor. Entre totes les cançons en resalta una dedicada al cantant de Strombers, Ferran Gallart, que moria de càncer l'any passat.

Pelis i sèries

Fly Me to the Moon
Greg Berlanti

La pel·lícula està ambientada en l'històric allunatge de l'Apol·lo 11, el 1969. Està protagonitzada per Scarlett Johansson i Channing Tatum, que viuen un romanç enmig d'aquesta missió espacial. Ella és la directora de màrqueting de la NASA i ell el director del llançament, i la seva història es veurà marcada per la pressió d'evitar el fracàs de l'allunatge.

ESTILS DE VIDA

Com més pantalles, més processats

Foto: Freepik

NUTRICIÓ

Una dieta saludable i nutritiva per als joves i adolescents implica una reducció dràstica de l'ús de pantalles. És la principal conclusió d'un estudi de la UOC que ha explorat les motivacions i les percepcions dels adolescents i que posa en evidència com davant dels dispositius s'accentua la necessitat de consumir aquests productes i també el consum compulsiu.

L'estudi ha analitzat la conducta de trenta adolescents d'un institut de Vilanova i la Geltrú que van participar en diverses reunions de grup amb l'objectiu d'esbrinar aspectes clau del seu comportament. Un tret característic del grup, i dels joves que representen, és el consum de productes ultraprocessats, és a dir, productes industrials comestibles com les pizzes, els suc industrials, les patates fregides o la brioixeria industrial. En general, en consumeixen més quan se senten sols, quan es troben amb amics i quan seuen davant d'una pantalla.

Per evitar aquesta associació amb les pantalles només es poden fer dues coses: reduir l'ús de dispositius o bé promoure alternatives saludables als productes ultraprocessats, com ara snacks de verdures, fruita fresca o fruits secs crus.

Les claus.....

PROCESSATS

El consum d'aliments ultraprocessats per part dels adolescents és molt elevat

PANTALLES

Quan es troben davant d'una pantalla els joves consumeixen compulsivament

TOLERÀNCIA

La permissivitat dels pares és un dels factors determinants per al consum

ALTERNATIVES

Cal trobar alternatives saludables i associar-les als nous models d'oci

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Marta (3000000)

33€ Per persona (1100000)

20€ Tendrà el teu nom a la llista (1000000)

* Depèn de l'import de la aportació. Els donants podran triar l'import de la seva aportació. Els donants podran triar l'import de la seva aportació. Els donants podran triar l'import de la seva aportació.

UN ESTIU QUE VAL PER TRES

3cat

3

Cabrillo

